

Compenfatio facta à lege, etiam contra debitum iuratum, admitti- tur in difpofitione legis, non hominis, q. 46. lib. 1. n. 37. Compenfatio eſt crediti, & debiti ſibi inuicem contributo, præſum. 109. lib. 4. num. 21. Compenfatio non fit de quantitate ad ſpeciem, præſ. 109. lib. 4. num. 18. & ibid. nu. 38. Compenſationem quando debitor non poſſit obijcere, præſum. 48. lib. 2. nu. 36. Comprehenſio dicitur non extenſio, quæ eandem habet rationem, præſ. 51. lib. 3. nu. 11. Compromiſſi fraus detegitur ex actu vicinitate, præſ. 12. lib. 6. nu. 36. Compromittere de rebus hæreditarijs eſt actus, qui geri non poteſt citra ius, & nomen hæredis, & ſic inferit aditionem, præſum. 101. lib. 4. nu. 21. Compromittendo minor præſumitur læſus, præſ. 82. lib. 3. n. 10. Compromittens in aduerſarium, cenſetur compromiſſiſſe, tanquam in arbitratorem, præſ. 77. lib. 2. n. 9. Compromiſſum quando cum laudo lato repugnat, dicitur ex eo facta nouatio, præſ. 134. lib. 3. n. 44. Compromiſſi facti in aliquem tanquam arbitrum, & arbitratorem, an præſumantur partes arbitratorem potius, quam arbitrum eum cognouiſſe, præſ. 77. lib. 2. n. 1. & ſeq. Compromiſſio coram principe eoque auctore facti minor non præſumitur læſus, præſ. 82. lib. 3. n. 12. Conatus ſolus ad concubitus, non ſufficit, vt matrimonium præſumatur contractum, præſ. 1. lib. 3. nu. 48. ad copulam, etiam propè perfectam ætatem non efficit matrimonium, ibid. n. 54. Concede verbum, dominium transfert, & donationem ſignificat in dubio, præſ. 30. lib. 3. nu. 41. generale eſt, & ad multas cauſas trahitur, præſ. 34. lib. 3. n. 21. Et donationem ſignificat, ibid. n. 9. Concedi multa per in directum, quæ per directum denegantur, q. 65. lib. 1. nu. 31. Conſeſſum vno caſu, in reliquis cenſetur prohibitum, præſ. 6. lib. 3. n. 58. per rem iudicatam, in foro conſcientiæ retineri poteſt, q. 79. lib. 1. n. 8. Et quando à re iudicata diſcedatur, ibid. n. 9. Conſeſſum ad tempus, poſt tempus cenſetur prohibitum, præſ. 39. lib. 4. nu. 60. Conſeſſio, & verba illius, in potiori ſignificatu accipienda, præſ. 16. lib. 2. nu. 10. Conſeſſio reſpicens proprium honorem non præſumitur animo domandi emiſſa, præſ. 12. lib. 3. n. 13. Conſeſſio rei facta à principe, in dubio liberè non per inſeudatione præſumitur, præſ. 91. lib. 3. nu. 5. motu proprio, fauorabilis eſt, & extenſibilis, ibid. n. 12. motu proprio, iuſtus de cauſis facta præſumitur, ibid. n. 13. perſonæ per modum beneficij non priuilegij realis eſt, præſ. 104. lib. 3. nu. 20. perſonæ in modum pacti, & conuentionis realis eſt, & ad hæredes tranſitoria, ibid. n. 22. familie realis eſt, & ad omnes tranſi poſter. os, n. 23. ciuitati, loco, vniuerſitati, realis eſt, nu. 24. rebus iſtis realis eſt, non perſonalis, n. 26. cauſæ, realis præſumitur, nu. 27. Conſeſſio vtrum cauſæ, an perſonæ facta ſit, in dubio præſumitur realis, n. 29. Eſſe tamen recurrendum ad coniecturas, n. 31. Conſeſſio realis ſit, vel perſonalis præſumptio interdum ex aliquo externo accidenti ſumitur, nu. 41. præſumitur, ſi alias ob qualitatē perſonæ, cui facta eſt penè redderet inutilis, num. 42. præſumitur interdum ex promiſſione reciproca, num. 43. ad omnes tranſit hæredes, & ſucceſſores, n. 45. Et de perſona ad perſonam extenditur, num. 46. Aliud in conſeſſione, vel priuilegio perſonalis, ibid. Conſeſſionis factæ à principe verba lauſſimè interpretanda ſunt, præſ. 97. lib. 3. n. 17. Conſeſſiones principum, pertinentias continere, præſ. 99. lib. 3. n. 4. Conſeſſiones officiorum, quæ ex neceſſitate geruntur, ſimilita prima conſeſſione, non præſumuntur renouatæ, præſum. pt. 85. libro 5. num. 41. Conſeſſionum, vbi paritas datur, præferunt ea, quæ habet motum proprium, præſ. 13. lib. 2. nu. 9. Conclauæ an ſub legato domus comprehendatur, præſum. 129. libro 4. num. 10. Concluſio in cauſa, quando tacitè à iudice reuocata præſumatur, præſ. 63. lib. 2. n. 4. tribus ſit modis, præſ. 65. lib. 2. num. 1. intra debitum tempus facta præſumitur, præſump. 66. lib. 2. nu. 1. Et quæ ſit ratio illius, nu. 2. Concluſionem a paribus factam, iuſta etiam ſubſiſtente cauſa iudex reuocare non poteſt, præſ. 63. lib. 2. n. 3. Concluſiones in cauſis factas reuocare iudicibus ex cauſa permiſſum eſt, præſ. 63. lib. 2. n. 1. Idque etiam parte contradicente, n. 2. Concludere tacitè in cauſa, quomodo partes præſumantur, præſum. 65. lib. 2. nu. 2. Concubitus in dubio ſponſalia ſubſequentus eſſe, non præceſſiſſe præſumitur, præſ. 1. lib. 3. nu. 47.

Concubina ex bonis viri præſumitur acquiſiſſe, præſ. 51. lib. 3. nu. 7. quæ dicitur, ibid. num. 8. à lege honeſte perſona loco habetur, nu. 10. Et an aduerſum ſit hodie, nu. 13. proprie dicitur, quando vtrique ſic ſunt ſolui, vt inter eos potuerit eſſe matrimonium, & filij ex his nati dicuntur naturales, ſi diu retenta ipſa ſit in domo, & in ſchemate concubinae, & cum ea ſolus ipſe vir rem habeat, præſ. 54. lib. 6. n. 4. Concubitus inter liberos de iure ciuili permiſſus eſt, inter feruos autem eſt prohibitus, præſ. 78. lib. 4. n. 8. Condemnari, vt quis poſſit eius conſeſſio requiritur, hoc eſt, quod ſuo ore exprimat ita eſſe, præſumpt. 99. lib. 6. num. 5. quod declaratur, num. 7. Condemnatus ad reſtitutionem rei furtiuæ cenſetur condemnatus conditione futuri, quæ non inſamar, præſ. 40. lib. 5. num. 9. Et condemnatus ob vim illatam, ſi ignoratur an vis ſit armis illata, vel ſine, punitur poena de vi ſine armis illata, ibid. num. 10. ſententia iudicis, intra decem dies appellare debet, præſ. 95. lib. 2. num. 1. per ſententiam, ex præſumptione iuris contra ſe exiſtente, parere tenetur, eſt verè ſciat, veritatem pro ſe exiſtere, q. 80. lib. 1. nu. 7. ob ſolam cauſam præſumitur præſens in tota cauſa, & con tumax tempore ſententiæ, præſ. 70. lib. 2. nu. 18. ſententia iudicis, in dubio præſumitur habuiſſe cauſam iniuſtam, præſum. 87. lib. 2. numero 1. A deo quod condemnari debeat in expenſis, num. 2. A qua tamen præſumptione contrarijs coniecturis receditur, numero 3. petens, vel faciens aliquid, quod ſententiæ executionem reſpicit, præſumitur ſententiæ acquiſiſſe, præſ. 94. lib. 2. num. 1. acceptans terminum à iudice condemnante assignatum, non præſumitur appellatiōi interponendæ renuſciare, num. 3. actus negatiuum non faciendo, ſententiam tamen approbare non præſumitur, nu. 4. non appellans, facit ſententiam tranſire in rem iudicatam, num. 5. Vel ſi appellauerit quidem, & poſtea renuſciaret appellatiōi, nu. 6. Condemnatum quem eſſe ob contumaciam, non ob malam cauſam, magni eſt effectus, præſ. 70. lib. 2. num. 2. Et qui ſint illi effectus, ibid. n. 3. cum ſeq. Condictio ſine cauſa cõceditur, ſoluenti per errorem, aut falſa cauſa expreſſa, præſ. 34. lib. 3. nu. 24. ceſſat, vbi donationis cauſa præſumitur poteſt, ibid. nu. 26. *Conditio quid ſit, & quid operetur. Quor ſint eius ſpecies, Et an & quando impleri poſſit, vel pro impleta habeatur.* Conditio nomen pro re ipla conditionata, ſeu ſub conditione relicta ſumitur, præſ. 179. lib. 4. n. 3. Conditio ſui natura eſt incerta, præſ. 169. lib. 4. n. 9. Conditio nil ponit in eſſe, præſ. 76. lib. 4. n. 22. Conditio aliud eſt, aliud conditionatum, & ſublata conditione non dicitur ſublatum conditionatum, præſ. 169. lib. 4. n. 26. 29. 30. Conditio adempta, & reuocata, an & quando ademptum, vel reuocatum præſumatur legatum, vel fideicommiſſum, præſ. 169. lib. 4. n. 1. Plura vide in verbo, Fideicommiſſum, & in verbo Legatum. Conditio, & modus quid differant, præſ. 101. lib. 4. n. 5. & præſ. 175. n. 10. 11. & ſeq. vbi variæ vtriuſque ſpecies differentiæ habentur. Conditio dicitur eſſe quid facti, & ſic non præſumitur, præſump. 175. lib. 4. nu. 3. Conditio nomen duplex ſunt ſpecies, neceſſaria ſcilicet, & voluntaria, præſ. 185. lib. 4. num. 3. & quid ſit neceſſaria, quid item voluntaria, ibid. num. 4. & 5. Conditio neceſſaria, an extendi poſſit ad alium caſum, & per æquipoſſens impleri, ibid. n. 6. 11. & 12. Conditio neceſſaria certi temporis redderet impleri non poteſt alio tempore, ibid. nu. 12. Conditio voluntaria, an & quando poſſit extendi ad alium caſum, & per æquipoſſens impleri, ibid. n. 13. cum multis ſeq. vſque n. 28. Conditio nomen tres ſunt ſpecies, cauſalis, poteſtatiua, & mixta, præſum. 183. lib. 4. nu. 2. Conditio cauſalis dicitur, quæ à cauſa, & fortuna pendet, præſ. 183. libro 4. nu. 3. in eaque inſpicitur ſolum euentus, & ob id quando, cumque deficiat, impeditur diſpoſitio, ibid. nu. 13. Limitatur, ibid. nu. 14. & ſeq. Conditio in totum collata in perſonam tertij, & tota ab eo pendens dicitur potius cauſalis, quam mixta, ibid. n. 15. Conditio poteſtatiua dicitur, quæ in arbitrio, & poteſtate eius eſt, cui aſcribitur, & quam citra corporis, aut animæ periculum implere poteſt, præſ. 183. lib. 4. num. 4. Et conditionis poteſtatiuæ tres ſunt ſpecies, ibid. n. 6. non definit eſſe poteſtatiua, eſt caſu aliquo impleri non poſſit, ibid. n. 7. Et quo caſu habeat effectum mixta, ibid. nu. 8. quando habeatur pro impleta, quando non, ibid. n. 17. & ſeq. vſque nu. 21. Conditio mixta, quæ dicitur, præſ. 183. lib. 4. nu. 9. & ſeq. an, & quando habeatur pro impleta, quando non, ibid. num. 23. cum multis ſeq.

ſeq. vſque n. 40. Nunquid habeat locum in legato annuo, ibid. nu. 31. Et nunquid habeatur pro impleta, quando teſtator conditio nem conſultit non quidem directè in perſonam ipſius hæredis, vel legatarij, ſed in perſonam alterius, ibid. n. 32. & 34. eod. Conditio, an & quando habeatur pro impleta ex præſumpta mente teſtatoris, præſ. 183. lib. 4. n. 1. Quod vt dicitur, & habeatur pro impleta, ſufficit, quod per temporis momentum fuerit impleta, ibid. nu. 29. Et ſi deficiat teſtatoris factò, quo caſu pro impleta habeatur, ibid. n. 59. Conditio, an & quando præſumatur impleta, & ſic eueniſſe, præſum. 182. lib. 4. n. 1. & ſeq. Conditio ſi deceſſerit ſine liberis, nunquid præſumatur impleta, & ſic eueniſſe, ibid. n. 5. Conditio legalis, quæ tacita dicitur, non præſumitur eueniſſe, ſed qui eam aſſerit impletam, probare debet, ibid. n. 6. Conditio negatiua non præſumitur impleta, ſed aſſerens eam eueniſſe, probare debet, ibid. n. 8. Conditio, an & quando ex præſumpta mente teſtatoris in forma ſpecifica, vel per æquipoſſens impleri poſſit, præſ. 185. lib. 4. n. 1. Conditio debet impleri in forma ſpecifica, præſ. 21. lib. 4. num. 18. & præſ. 78. lib. eod. nu. 11. & præſ. 148. lib. eod. n. 4. Et id magis in conditione voluntaria, præſ. 65. lib. 4. num. 14. Et an poſſit impleri per caſum ſimilem, ibid. n. 15. Conditio ſufficit, quod ſemel impleatur, quicquid inde poſtmodum eueniat, præſ. 69. lib. 4. n. 3. Conditio nomen implenda poteſtas, & eligendi, non eſt ius, ſed facultas, præſ. 175. lib. 4. n. 4. Conditio nomen eueniſſe, qui dicit, probare id debet, præſ. 91. lib. 6. n. 13. Conditio, vbi non eſt à lege expreſſa, quando requiritur, ſubintelligitur, & pro expreſſa habeatur, præſ. 81. lib. 4. n. 21. Conditio nomen omiſſio an arguat imperfecum teſtamentum quoad inſtitutionem, & ſubſtitutionem, præſ. 5. lib. 4. n. 6. Conditio adiecta inſtitutioni, an & quando præſumatur repetita in ſubſtitutione, præſ. 178. lib. 4. n. 1. cum multis ſeq. Conditio appoſita in vna ſubſtitutione, an & quatenus in altera præſumatur repetita, ibid. n. 30. & ſeq. Conditio inſtitutioni adiecta, an & quando repetita præſumatur in prælegato, & contra, præſ. 179. lib. 4. n. 1. & ſeq. Conditio appoſita in prælegato particulari nunquid præſumatur repetita in ſubſtitutione in eadem perſona facta, ibid. n. numer. 13. & ſeq. Conditio adiecta legato, ſeu fideicommiſſo vniuerſali an cenſetur repetita in ſubſtitutione directa, ibid. n. 15. Conditio adiecta vni legato, an & quando cenſetur repetita in altero, præſ. 180. lib. 4. n. 1. 3. & ſeq. Conditio nomen, & qualitas repetitio non ita facile admittitur in legatis ſicuti in ſubſtitutione, ibid. n. 2. Conditio in legatis, an & quando repetita cenſetur, vbi eſt rei legata, & perſonam idem, vel diuerſas, ibid. n. 7. vſque n. 19. Conditio adiecta legato cum dictione, Cum, an, & quando cenſetur repetita in ſecundo legato, præſ. 180. lib. 4. n. 4. 5. & ſeq. hoc modo, lego Titio fundum, quod ſi deceſſerit ſine liberis, deueniat in Seium. Item lego Sempronio fundum, an cenſetur repetita in legato fundi, præſ. 180. lib. 4. n. 23. Conditio, an & quando in legato repetita cenſetur propter copulatiuam Et, ibid. n. 25. vſque nu. 44. factò vxori, donec caſſe vixerit, & cum filijs teſtatoris habitauerit, non cenſetur repetita in legato factò eidem, mortuis filijs teſtatoris, ibid. n. 28. Conditio nomen repetitio in ſecundo legato ſubintelligitur, quando coniecturis, & ex præſumpta mente teſtatoris inducitur repetitio, ibid. num. 32. Et ſi alias diſpoſitio redderet inutilis, ibid. n. 33. & 35. Conditio adiecta legato libertatis cenſetur repetita in ſubſequenti legato, ne alioqui pereat, præſ. 180. lib. 4. n. 34. Conditio appoſita in ſecundo legato, an referatur ad præcedens, præſ. 180. lib. 4. n. 20. & 21. Conditio adiecta certa perſonæ non dicitur in aliam repetita, præſump. 178. lib. 4. nu. 23. Et conditio poteſtatiua cohærens perſonæ ſi fuit adiecta inſtituto, non præſumitur repetita in ſubſtituto, ibid. num. 27. Et quid ſi conditio poteſtatiua non cohæret perſonæ, ibid. nu. 28. Conditio appoſita primæ ſubſtitutioni, quæ tacitè in ſecundæ, nõ impedit tranſmiſſionem legati, præſum. 101. lib. 4. num. 53. Idem in conditione ficta, & impropria, quæ in ſubſtitutioni pupillari, ibid. nu. 54. Conditio, quæ tacitè in eſt, ſi exprimat non impedit tranſmiſſionem, ibid. num. 55. Idem in tacta, quæ ſubrogatur in locum expreſſam, nu. 56. Conditio tacta legis poteſtatiua, licet tacitè inſit ex natura actus impedit tranſmiſſionem, ibid. nu. 57. ampliatur, ibid. Conditio, quæ tacitè in eſt ex præſumpta diſpoſitione teſtatoris, an

& quando impediatur legatum, ſeu fideicommiſſum tranſmittatur, de decedente legatario ante conditionis euentum, ibid. num. 62. & ſeq. Conditio vera, & propria vti eſt cauſalis, impedit tranſmiſſionem, quoad extraneos in dubio, quoad ſuos hæredes, quibusdam contrarium ſentientibus, n. 67. & 68. ampliatur à nu. 69. vſque nu. 76. Conditio adiecta, ne illa in eccleſiam alienetur, valet, præſumpt. 83. lib. 4. num. 15. Conditio appoſita in teſtamento regulariter præſumitur repetita in codicillis, præſ. 177. lib. 4. nu. 1. Et id etiam ſi in codicillis ſit variata perſona, ibid. nu. 5. Secus ſi alia conditio diuerſa apponeretur in codicillis, ibid. nu. 6. Et ſecus quando legatum, aut diſpoſitio facta in codicillis nihil operaretur, ſi conditio adiecta in teſtamento diceretur in eis repetita, ibid. nu. 7. Conditio à teſtatore adiecta reijci non debet, præſumpt. 83. libro 4. num. 19. Conditio de dando pupillo, vel furioſo extenditur, atque ita impletur dando eorum tutori, vel curatori, præſ. 185. lib. 4. n. 16. *Conditio ſi ſine liberis deceſſerit, quid reſpiciat, & quid operetur in teſtamento.* Conditio ſi ſine liberis deceſſerit, quando à lege ſubintelligitur, reſtringitur ad legitimos, & naturales, ſecus ſi à teſtatore fuerit expreſſa, præſ. 202. lib. 4. n. 9. Conditio ſi ſine liberis deceſſerit: dicitur eſſe quid connexum cum ipſa morte, vnde liberorum conditione adempta, cenſetur etiam adempta conditio mortis, præſ. 169. lib. 4. num. 13. Imò quod cenſentur duæ conditiones, ibid. num. 15. reſpicit fauorem hæredis inſtituti, & grauati reſtituere, quia ea pendente, commo dum conſequitur, & emolumentum ipſe hæres, ibid. num. 19. & 32. Et duplex dicitur eſſe, ibid. nu. 31. habet tractum in futurum vſque ad tempus mortis, præſ. 78. lib. 4. num. 65. nunquid ſubintelligatur in donatione cauſa mortis, in qua facta ſit ſubſtituto fideicommiſſi præſ. 89. lib. 4. num. 150. Et quid in ſubſtitutione facta donationi inter viuos, ibid. nu. 152. an, & quando tacitè à lege ſubintelligatur in ſubſtitutione, vt ſubſtitutus adiecta donationis religio nomen eſt profeſſus, præſ. 83. lib. 4. num. 1. & ſeq. adiecta ſubſtitutioni duobus, vel pluribus factæ, an & quando verificetur altero inſtitutorum decedente ſine prole, præſ. 186. lib. 4. nu. 1. per tot. vſque nu. 44. & ſeq. Conditio ſi deceſſerit ſine liberis, facta exiſtenti in ſacris quatenus valeat, præſ. 78. lib. 4. n. 53. Conditio tacita, ſi ſine liberis deceſſerit, an ſubintelligatur, quando pater non vocauit filium, ſed eum tantum in conditione poſuit, præſ. 89. lib. 4. nu. 153. Conditio incerta impedit hæreditatis aditionem, præſum. 141. lib. 4. num. 37. Conditio in ducta ex ablatiuo abſoluto maiorem vim habet, quam alia conditiones, præſ. 76. lib. 4. num. 64. Conditio legati facta à marito, ſi eius vxor ad alias nuptias non tranſierit, non dicitur defecta, ſi mulier eſt ingreſſa religionem, præſ. 148. lib. 4. nu. 15. Conditio quælibet neceſſaria pro pura habetur, præſumpt. 78. lib. 4. num. 56. Conditio, vel qualitas poſita in clauſula ſeparata à præcedentibus, vel ſequentibus, an & quando ex præſumpta mente teſtatoris referatur ad omnia, vel ad vnum tantum ex præcedentibus, vel ex ſequentibus, præſ. 181. lib. 4. nu. 1. & ſeq. Item quando non referatur, ibid. n. 9. cum ſeq. vſque nu. 23. Conditio, & qualitas poſita in primo teſtamento, an præſumatur repetita in ſecundo, præſ. 176. lib. 4. n. 1. & ſeq. Conditio tacta à lege ſubintellecta, an differat ab expreſſa à teſtatore, præſ. 89. lib. 4. nu. 18. Conditio turpis, & impoſſibilis eſt reijcienda, præſumpt. 83. lib. 4. num. 49. Conditio vna ad vnum relata non poteſt diuidi, ſicut etiam vnicum capitulum nequit ſeparari, & diuidi, fallit tamen, quando diuiſio ſit voluntate diſponentis, præſ. 169. lib. 4. n. 14. & 17. Conditio adiecta heredi inſtituto, ſi deceſſerit ſine liberis, an per religionis ingreſſum reijciatur, q. 80. lib. 1. n. 5. Conditionem aſſerens adueniſſe, probare debet, præſumpt. 50. lib. 2. num. 33. Conditiones vnde proueniunt, q. 46. lib. 1. n. 14. Conditum non venit appellatiōe vini, & conficitur vino pipere admixto, præſ. 152. lib. 4. n. 12. Conductor, & locator non præſumuntur voluiſſe nouare perpetuo coloniam, ſed ad tempus, præſ. 9. lib. 6. n. 2. Conductor ſatis pro ſuo libito poteſt vende re ſalem etiam in detrimentum futuri conductoris, præſ. 29. lib. 6. n. 16.